

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 21 lutego 2023 r.

Poz. 1064

UCHWAŁA NR LXIII/465/2023 RADY GMINY WIĄZOWNICA

z dnia 9 lutego 2023 r.

w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych oraz schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 40), art. 97 ust. 1a i ust. 5 w związku z art. 17 ust. 1 pkt. 3, art. 36 pkt. 2 lit. i, art. 51 ust. 4 i art. 101 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r., poz. 2268 z późn. zm.) Rada Gminy Wiązownica uchwała, co następuje:

§ 1. Ustala się szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych lub schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi przez osoby, dla których gminą właściwą jest Gmina Wiązownica.

§ 2. Odpłatność za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych ustalana jest zgodnie z przepisami ustawy o pomocy społecznej oraz poniższą tabelą:

Dochód osoby przebywającej w schronisku, określony procentowo według kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust 1 pkt 1 lub 2 ustawy o pomocy społecznej	Miesięczna odpłatność za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych wyrażona jako % dochodu świadczeniobiorcy
Do 100%	30%
Powyżej 100% - 150%	40%
Powyżej 150% - 200%	50%
Powyżej 200% - 250%	60%
Powyżej 250%	70%

§ 3. Odpłatność za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi ustalana jest zgodnie z przepisami ustawy o pomocy społecznej oraz poniższą tabelą:

Dochód osoby przebywającej w schronisku, określony procentowo według kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust 1 pkt 1 lub 2 ustawy o pomocy społecznej	Miesięczna odpłatność za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych wyrażona jako % dochodu świadczeniobiorcy
Do 100%	50%
Powyżej 100% - 150%	60%
Powyżej 150% - 200%	70%
Powyżej 200% - 250%	80%
Powyżej 250%	90%

§ 4. 1. Odpłatność ponosi się za każdy miesiąc kalendarzowy pobytu w schronisku.

2. W przypadku, gdy pobyt osoby w schronisku nie obejmuje pełnego miesiąca kalendarzowego, wysokość odpłatności oblicza się proporcjonalnie za każdy rzeczywisty dzień pobytu, dzieląc kwotę odpłatności przez liczbę dni w danym miesiącu i mnożąc przez liczbę dni pobytu.

§ 5. Traci moc uchwała nr XVI/125/2020 Rady Gminy Wiązownica z dnia 16 stycznia 2020 r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych oraz w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczym (Dz. Urz. Woj. Podk., poz. 929). i uchwała nr XVIII/135/2020 Rady Gminy Wiązownica z dnia 16 marca 2020 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr XVI/125/2020 Rady Gminy Wiązownica z dnia 16 stycznia 2020 r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych oraz w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi (Dz. Urz. Woj. Podk., poz. 1729).

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Wiązownica.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego z mocą obowiązującą od 1 lutego 2023 r.

Przewodniczący Rady Gminy Wiązownica

Krzysztof Socala

Uzasadnienie

Uchwałą nr XVI/125/2020 Rady Gminy Wiązownica z dnia 16 stycznia 2020 r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych oraz w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, odpłatność osoby bezdomnej skierowanej do schroniska liczona jest procentowo w stosunku do pełnego kosztu pobytu.

Regulacja przedmiotowej uchwały ma charakter przepisu prawa miejscowego. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) dalej: u.o.a.n., ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe. Akty prawa miejscowego stanowione przez organy gminy publikowane są w wojewódzkim dzienniku urzędowym (art. 13 pkt 2 u.o.a.n.). Zgodnie z art. 4 u.o.a.n., akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Jak stanowi jednocześnie ust. 2 tego przepisu, w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż 14 dni, a jeżeli ważny interes prawny państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia aktu w dzienniku urzędowym. Natomiast art. 5 stanowi, że przepisy art. 4 nie wyłączają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Jak wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 9 listopada 2020 r. sygn. akt I SA/Łd 401/2020 w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego i sądów administracyjnych przyjmuje się, że wyznaczony przez art. 4 ust. 1 u.o.a.n. 14-dniowy okres *vacatio legis* jest "minimalnym standardem" (zob. np. wyrok TK z dnia 10 grudnia 2002 r. sygn. akt K 27/02, OTK-A 2002, Nr 7, poz. 92; wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 15 kwietnia 2014 r. sygn. akt II SA/Bd 255/14, Lex nr 1496757). Zasadą nadrzędną jest zasada "odpowiedniości" okresu *vacatio legis*, co oznacza, że w konkretnym przypadku może istnieć potrzeba ustanowienia znacznie dłuższego okresu *vacatio legis*. Nadanie natomiast aktowi prawnemu mocy wstecznej jest dopuszczalne tylko wówczas, gdy zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie (art. 5 u.o.a.n.). Jedną z konstytucyjnych zasad państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP) jest zasada niedziałania prawa wstecz (*lex retro non agit*). Zasada ta nie ma charakteru absolutnego i w wyjątkowych sytuacjach może zostać nadana moc wsteczna aktowi prawnemu. Trybunał Konstytucyjnego kilkakrotnie wypowiedział się, że zakaz *lex retro non agit* dotyczy zwłaszcza przepisów normujących prawa i obowiązki obywateli, jeżeli prowadzi to do pogorszenia ich sytuacji w stosunku do stanu poprzedniego. Odstąpienie od tej zasady dopuszczalne jest jedynie wyjątkowo i tylko z usprawiedliwionych względów, gdy jest to konieczne dla realizacji wartości konstytucyjnej ocenianej jako ważniejsza od wartości chronionej zakazem retroakcji (orzeczenie z dnia 30 listopada 1993 r. sygn. akt K 18/92, OTK 1993, Nr 2, poz. 41; wyrok z dnia 27 lutego 2002 r. sygn. akt K 47/01, OTK-A 2002, Nr 1, poz. 6; orzeczenie z dnia 19 października 1993 r. sygn. akt K 14/92, OTK 1993, Nr 2, poz. 35; wyrok z dnia 31 stycznia 2001 r. sygn. akt P 4/99, OTK 2001, Nr 1, poz. 15) (vide: uchwała nr IV/322/2022 z dnia 1 lutego 2022 r. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie).

Niniejsza uchwała technicznie nakłada wprawdzie na odbiorcę obowiązki, jednak mając na uwadze fakt, że uchyla poprzednie uchwały nr XVI/125/2020 Rady Gminy Wiązownica z dnia 16 stycznia 2020 r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych oraz w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi (Dz. Urz. Woj. Podk., poz. 929), i uchwała nr XVIII/135/2020 Rady Gminy Wiązownica z dnia 16 marca 2020 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr XVI/125/2020 Rady Gminy Wiązownica z dnia 16 stycznia 2020 r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych oraz w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi (Dz. Urz. Woj. Podk., poz. 1729), w rzeczywistości mamy do czynienia z sytuacją w której uchwała zmniejszenia odpłatności za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych (w stosunku do poprzednich rozwiązań prawnych stosowanych przez Gminę Wiązownica), dlatego też polepsza sytuację prawną odbiorców, uwzględniając jednocześnie konstytucyjną wartość wyrażoną w art. 75 Konstytucji RP, jaką jest przeciwdziałanie bezdomności przez władze publiczne, nie przeciwstawiając się demokratycznym zasadom państwa prawnego, jako że zasady owe przewidują także pomoc osobom znajdującym się w niekorzystnej sytuacji, wobec czego podjęcie uchwały skutkuje koniecznością uchylecia dotychczas obowiązujących uchwał i powodowane jest rozstrzygnięciem na korzyść osób bezdomnych korzystających z pomocy w formie schronienia.